

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

5. července 2012*

„Duševní a průmyslové vlastnictví — Odrůdová práva Společenství — Nařízení (ES) č. 2100/94 — Výsada zemědělců — Pojem ‚přiměřená náhrada‘ — Náhrada vzniklé škody — Protiprávní jednání“

Ve věci C-509/10,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU podaná rozhodnutím Bundesgerichtshof (Německo) ze dne 30. září 2010, došlým Soudnímu dvoru dne 26. října 2010, v řízení

Josef Geistbeck,

Thomas Geistbeck

proti

Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, A. Borg Barthet, E. Levits (zpravodaj), J.-J. Kasel a M. Berger, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,

vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. ledna 2012,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za J. a T. Geistbeckovi J. Beismannem a M. Mierschem, Rechtsanwälte,
- za Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH K. von Gierkem a C. von Gierkem, Rechtsanwälte,
- za řeckou vládu X. Basakou a A.-E. Vasilopoulou, jako zmocněnkyněmi,
- za španělskou vládu F. Díez Morenem, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi B. Schimou, F. Wilmanem, jakož i M. Vollkommer, jako zmocněnci,
- po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 29. března 2012,

* Jednací jazyk: němčina.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu určitých ustanovení nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. L 227, s. 1; Zvl. vyd. 03/16 s. 390), jakož i nařízení Komise (ES) č. 1768/95 ze dne 24. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro odchylku podle čl. 14 odst. 3 nařízení (ES) č. 2100/94 (Úř. věst. L 173; Zvl. vyd. 3/18 s. 63), ve znění nařízení Komise (ES) č. 2605/98 ze dne 3. prosince 1998 (Úř. věst. L 328, s. 6, Zvl. vyd. 3/24 s. 162, dále jen „nařízení č. 1768/95“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi zemědělci J. Geistbeckem a T. Geistbeckem a společností Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH (dále jen „STV“), která zastupuje zájmy držitelů chráněných odrůd Kuras, Quarta, Solara a Marabel, ohledně výsevu těchto odrůd, jenž nebyl v plném rozsahu oznámen, provedeného žalobci v původním řízení.

Právní rámec

Nařízení č. 2100/94

- 3 Podle článku 11 nařízení č. 2100/94 nárok na odrůdové právo Společenství přísluší „šlechtiteli“, tzn. „osobě, která odrůdu vyšlechtila nebo objevila a vyvinula, popřípadě jejímu právnímu nástupci“.

- 4 Článek 13 tohoto nařízení nadepsaný „Práva držitele odrůdového práva Společenství a zakázané úkony“ stanoví:

„1. Odrůdové právo Společenství má ten účinek, že úkony uvedené v odstavci 2 je oprávněn provádět pouze držitel nebo držitelé odrůdového práva Společenství, dále jen ‚držitel‘.

2. Aniž jsou dotčeny články 15 a 16, vyžadují souhlas držitele níže uvedené úkony, pokud jde o složky odrůdy nebo sklizený materiál chráněné odrůdy – obě dále uváděné jako ‚materiál‘:

- a) produkce nebo reprodukce (množení);

[...]

Držitel může svůj souhlas učinit závislým na podmínkách a omezeních.

[...]“

- 5 Článek 14 zmíněného nařízení nadepsaný „Odchylka od odrůdového práva Společenství“ ve svém odstavci 1 stanoví:

„Odchylně od čl. 13 odst. 2 mohou zemědělci k zajištění zemědělské produkce pro účely množení na šlechtitelských polích ve svém vlastním hospodářství použít produkt sklizně, který ve svém vlastním hospodářství získaly vyšlechtěním rozmnožovacího materiálu odrůdy spadající pod odrůdové právo Společenství, přičemž se nesmí jednat o hybrid nebo syntetickou odrůdu.“

6 Článek 14 odst. 3 nařízení č. 2100/94 stanoví:

„Podmínky pro účinnost výjimky podle odstavce 1, jakož i pro zachování oprávněných zájmů šlechtitele rostlin a zemědělce stanoví před vstupem tohoto nařízení v platnost prováděcí pravidla uvedená v článku 114 na základě níže uvedených kritérií:

[...]

— malí zemědělci nejsou povinni platit držiteli odrůdového práva úhradu; [...]

[...]

— malí zemědělci jsou povinni zaplatit držiteli odrůdového práva přiměřenou úhradu, která musí být zjevně nižší než částka, která se v téže oblasti požaduje za licenční výrobu rozmnožovacího materiálu téže odrůdy; skutečná výše této přiměřené úhrady se může časem změnit, přičemž se přihlédně k tomu, do jaké míry je, pokud jde o dotyčnou odrůdu, použito odchylky podle odstavce 1,

[...]

— zemědělci, jakož i poskytovatelé zpracovatelských služeb předají držitelům odrůdových práv na jejich žádost příslušné informace [...]"

7 Článek 94 tohoto nařízení, který se týká občanskoprávních žalob, jež mohou být podány v případě, kdy použití odrůdy zakládá protiprávní jednání, uvádí:

„1. Kdo:

a) ohledně odrůdy, které bylo uděleno odrůdové právo Společenství, provede úkony uvedené v čl. 13 odst. 2, aniž by k tomu byl oprávněn[.]

[...]

může být držitelem žalován za protiprávní jednání nebo o zaplacení přiměřené náhrady nebo oboje.

2. Kdo jedná úmyslně nebo z nedbalosti, je držiteli povinen kromě toho nahradit další škody vzniklé z protiprávního jednání. V případě mírné nedbalosti se může tento nárok snížit v souladu se stupněm této mírné nedbalosti, avšak nikoli pod výši výhody, která vznikla porušiteli z protiprávního jednání.“

8 Doplnující uplatnění vnitrostátního práva při protiprávním jednání se řídí článkem 97 zmíněného nařízení, který ve svém odstavci 1 stanoví:

„Pokud odpovědná strana podle článku 94 získala na základě protiprávního jednání k tíži držitele nebo oprávněného uživatele nějakou výhodu, použijí příslušné soudy podle článků 101 nebo 102 vnitrostátní právní předpisy včetně mezinárodního práva soukromého.“

Nařízení č. 1768/95

9 Článek 2 odst. 1 nařízení č. 1768/95 zní takto:

„Podmínky uvedené v článku 1 musí být držitelem odrůdového práva, který zastupuje šlechtitele, a zemědělcem prováděny tak, aby zůstaly zachovány oprávněné zájmy dotyčných stran.“

10 Článek 5 nařízení č. 1768/95, který stanoví následující pravidla týkající se úhrady příslušející držiteli, zní:

„1. Výše přiměřené úhrady, kterou je třeba zaplatit držiteli odrůdového práva podle čl. 14 odst. 3 čtvrté odrážky základního nařízení, může být mezi držitelem hospodářství a dotyčným zemědělcem dohodnuta smluvně.

2. Pokud nebyla taková dohoda uzavřena nebo není použitelná, musí být výše úhrady výrazně nižší než částka, která je požadována na stejném území za licenční výrobu rozmnožovacího materiálu téže odrůdy nejnižší kategorie přípustné pro úřední uznávání.

[...]

5. Pokud v případě odstavce 2 neexistuje žádná dohoda ve smyslu odstavce 4, činí úhrada 50 % částky účtované za licenční výrobu rozmnožovacího materiálu podle odstavce 2.

[...]“

11 Článek 14 tohoto nařízení, který se týká dohledu držitele na plnění povinností zemědělce, ve svém odstavci 1 stanoví:

„Aby mohl držitel odrůdového práva dohlížet na to, zda jsou plněna ustanovení článku 14 základního nařízení podle tohoto nařízení, pokud jde o plnění povinností dotyčného zemědělce, zemědělec na žádost držitele:

a) poskytne důkazy pro jím předané přehledy informací podle článku 8 prostřednictvím předložených dostupných určujících podkladů, například faktur, použitých etiket nebo jiných vhodných dokladů, jak jsou požadovány podle čl. 13 odst. 1 písm. a), a které se mají vztahovat:

— na poskytování služeb za účelem zpracování sklizených produktů z odrůdy náležející držiteli odrůdového práva třetí stranou, nebo

— v případě čl. 8 odst. 2 písm. e) na dodání rozmnožovacího materiálu odrůdy náležející držiteli odrůdového práva,

nebo dokladem o pěstebních plochách nebo skladovacích zařízeních;

b) poskytnout důkaz uvedený v čl. 4 odst. 3 nebo čl. 7 odst. 5.“

12 Podle článku 18 nařízení č. 1768/95

„1. Držitel odrůdového práva může porušitele podle článku 17 kvůli plnění jeho povinností žalovat podle čl. 14 odst. 3 základního nařízení na základě ustanovení tohoto nařízení.

2. Pokud dotyčná osoba se zřetelem na odrůdu nebo více odrůd téhož držitele odrůdového práva opakovaně úmyslně poruší povinnost podle čl. 14 odst. 3 čtvrté odrážky základního nařízení, je vůči držiteli odrůdového práva povinna k úhradě další škody podle čl. 94 odst. 2 základního nařízení; tato povinnost úhrady zahrnuje alespoň paušální částku, která se vypočítává na základě čtyřnásobku průměrné částky poplatku, požadované na stejném území za licenční výrobu odpovídajícího množství rozmnožovacího materiálu chráněné odrůdy dotyčných rostlinných druhů, aniž je dotčena vyšší náhrada škody.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 13 J. Geistbeck a T. Geistbeck provedli v letech 2001 až 2004 výsev chráněných rostlinných odrůd Kuras, Quarta, Solara a Marabel poté, co o něm informovali společnost STV. Společnost STV však při kontrole zjistila, že skutečně pěstovaná množství překračovala v případě některých odrůd více než trojnásobek ohlášených množství. Společnost STV tudíž požadovala zaplacení částky 4 576,15 eur odpovídající úhradě, na niž měla údajně nárok. Vzhledem k tomu, že žalobci v původním řízení uhradili pouze polovinu této částky, podala společnost STV žalobu a požadovala uhrazení zůstatku uvedené částky a náhradu nákladů ve výši 141,05 eur vzniklých před zahájením soudního řízení.
- 14 Této žalobě bylo v prvním stupni vyhověno. Odvolání podané žalobci v původním řízení bylo zamítnuto. Žalobci v původním řízení tedy podali opravný prostředek „Revision“ k předkládajícímu soudu.
- 15 S odvoláním na rozsudek Soudního dvora ze dne 10. dubna 2003, Schulin (C-305/00, Recueil, s. I-3525) zastává tento soud názor, že se zemědělec, který řádně nesplnil svoji informační povinnost vůči držiteli chráněné odrůdy, nemůže dovolávat čl. 14 odst. 1 nařízení č. 2100/94 a vystavuje se žalobě za protiprávní jednání na základě článku 94 téhož nařízení, jakož i zaplacení přiměřené náhrady.
- 16 Zmíněný soud však má pochybnosti ohledně způsobu výpočtu „přiměřené náhrady“, jež má být zaplacená držiteli chráněného práva podle čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94, jakož i odškodnění, jež je třeba poskytnout podle odstavce 2 téhož článku.
- 17 Jako základ pro výpočet této náhrady by bylo možno použít buď průměrnou částku obdrženou za dotčenou licenční výrobu rozmnožovacího materiálu chráněných rostlinných odrůd v téže oblasti, nebo úhradu, která by mohla být vypočítána na základě úhrady pro případ povoleného výsevu v souladu s čl. 14 odst. 3 čtvrtou odrážkou nařízení č. 2100/94 ve spojení s čl. 5 odst. 5 nařízení č. 1768/95 (dále jen „poplatek za povolený výsev“).
- 18 V prvním případě by subjekt, který se dopustil protiprávního jednání, platil zmíněnou průměrnou částku za týchž podmínek a za použití týchž sazeb jako třetí osoby, zatímco ve druhém případě by se mohl dovolávat zvýhodněné sazby vyhrazené zemědělcům, tedy 50 % částky za licenční výrobu rozmnožovacího materiálu.
- 19 Za těchto podmínek se Bundesgerichtshof rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Má být ‚přiměřená náhrada‘, kterou je zemědělec povinen zaplatit držiteli odrůdového práva Společenství podle čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94 za to, že použil rozmnožovací materiál chráněné odrůdy získaný výsevem, aniž splnil povinnosti stanovené v čl. 14 odst. 3 nařízení č. 2100/94 a článku 8 nařízení č. 1768/95, vypočtena na základě průměrné částky poplatku, který se v téže oblasti požaduje za licenční výrobu rozmnožovacího materiálu chráněných odrůd dotyčných rostlinných druhů, nebo je namísto toho třeba vycházet z (nižší) úhrady, kterou by bylo nutno zaplatit podle čl. 14 odst. 3 čtvrté odrážky nařízení č. 2100/94 a článku 5 nařízení č. 1768/95 v případě povoleného výsevu?

2) Jestliže je třeba vycházet pouze z úhrady za povolený výsev,

může držitel odrůdového práva za takových okolností i při jednorázovém zaviněném porušení zemědělcem vypočítat částku škody, jež mu má být nahrazena podle čl. 94 odst. 2 nařízení č. 2100/94, paušálně na základě poplatku za udělení licence k výrobě rozmnožovacího materiálu?

- 3) Je přípustné, či dokonce nutné zohlednit při výpočtu „přiměřené náhrady“ dlužené podle čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94 nebo náhrady škody dlužné podle čl. 94 odst. 2 uvedeného nařízení náklady na zvláště významná kontrolní opatření provedená subjektem, jenž hájí práva mnohých držitelů odrůdového práva, takovým způsobem, že se uloží dvojnásobek obvykle sjednané úhrady nebo odměny podle čl. 14 odst. 3 čtvrté odrážky nařízení č. 2100/94?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 20 Svou první otázkou chce předkládající soud v podstatě zjistit, které aspekty umožňují určit výši „přiměřené náhrady“, kterou musí podle čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94 zaplatit zemědělec, jenž nesplnil podmínky, které mu ukládá čl. 14 odst. 3 čtvrtá a šestá odrážka tohoto nařízení. Zejména se táže, zda má za základ výpočtu této náhrady vzít poplatek za licenční výrobu rozmnožovacího materiálu téže odrůdy v téže oblasti, tzv. „licence C“, anebo poplatek za povolený výsev podle čl. 14 odst. 3 čtvrté odrážky nařízení č. 2100/94, který podle čl. 5 odst. 5 nařízení č. 1768/95 činí 50 % částky, jež je účtována za licenční výrobu rozmnožovacího materiálu.
- 21 Úvodem je třeba připomenout, že podle čl. 13 odst. 2 nařízení č. 2100/94 je souhlas držitele odrůdových práv Společenství vyžadován, pokud jde o složky odrůdy nebo sklizený materiál chráněné odrůdy, zejména pro produkci nebo reprodukci (množení) a pro úpravy pro účely množení, pro nabízení k prodeji, pro prodej nebo jiné uvedení do oběhu a pro uschování za některým z účelů (viz výše uvedený rozsudek Schulín, bod 46).
- 22 V této souvislosti představuje článek 14 nařízení č. 2100/94 výjimku ze zásady souhlasu držitele odrůdového práva Společenství (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Schulín, bod 47), jelikož použití produktu sklizně, jež zemědělci získali ve vlastním hospodářství, nepodléhá souhlasu držitele odrůdového práva Společenství, splňují-li určité podmínky výslovně uvedené v odstavci 3 zmíněného článku 14.
- 23 V tomto ohledu již Soudní dvůr rozhodl, že zemědělec, který držiteli nezaplatí přiměřenou úhradu v případě, kdy používá produkt sklizně získaný výsevem rozmnožovacího materiálu chráněné odrůdy, se nemůže dovolávat čl. 14 odst. 1 nařízení č. 2100/94, a proto je třeba mít za to, že provedl jeden z úkonů uvedených v čl. 13 odst. 2 tohoto nařízení, aniž k tomu byl oprávněn (výše uvedený rozsudek Schulín, bod 71).
- 24 Postavení, v němž se nacházejí žalobci v původním řízení, se však podobá postavení zemědělců, kteří nezaplatili „přiměřenou úhradu“ stanovenou v čl. 14 odst. 3 čtvrté odrážce nařízení č. 2100/94, jelikož žalobci v původním řízení v důsledku toho, že nenahlásili část celkového množství produktu sklizně získané výsevem, nezaplatili zmíněnou úhradu.
- 25 Z toho plyne, že výsev, který žalobci v původním řízení neoznámili, zakládá, jak správně uvedl předkládající soud, „protiprávní jednání“ ve smyslu článku 94 nařízení č. 2100/94. Způsob stanovení přiměřené náhrady, jako je ta, kterou musí J. Geistbeck a T. Geistbeck zaplatit navrhovatelce v původním řízení, je tedy nutno určit na základě tohoto ustanovení.
- 26 V tomto ohledu J. Geistbeck a T. Geistbeck uvádějí, že jelikož čl. 14 odst. 3 čtvrtá odrážka a čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94 používají téměř shodné výrazy, je třeba při stanovení „přiměřené náhrady“, již je třeba zaplatit podle čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94, vycházet z poplatku za povolený výsev.
- 27 Takovýto výklad však nelze přijmout.

- 28 Jednak je totiž třeba konstatovat, že třebaže je ve francouzskojazyčném znění v obou těchto ustanoveních nařízení č. 2100/94 použit též výraz „rémunération équitable“ („přiměřená úhrada“), v jiných jazykových zněních, zejména v německém a anglickém znění – jak uvedl generální advokát v bodě 43 svého stanoviska – tomu tak není. Z podobnosti výrazů použitých ve zmíněných ustanoveních nařízení č. 2100/94 tedy nelze vyvodit, že se týkají téhož pojmu.
- 29 Dále je třeba zdůraznit, že článek 14 zmíněného nařízení jakožto ustanovení stanovící výjimku ze zásady odrůdového práva Společenství musí být vykládán restriktivně, a tudíž nesmí být uplatňován v jiných souvislostech, než těch, jež jsou výslovně vymezeny v témže článku.
- 30 Jak totiž zdůraznil generální advokát v bodech 45 až 47 svého stanoviska, pojem „přiměřená úhrada“ podle čl. 14 odst. 3 čtvrté odrážky nařízení č. 2100/94 ve spojení s čl. 5 odst. 5 nařízení č. 1768/95 má za cíl vyvážit vzájemné legitimní zájmy zemědělců a držitelů odrůdových práv.
- 31 Naproti tomu čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94, v jehož znění se nerozlišuje podle toho, kdo se dopustil protiprávního jednání, se konkrétně týká zaplacení přiměřené náhrady v kontextu žaloby pro protiprávní jednání.
- 32 Z toho vyplývá, že za okolností věci v původním řízení nelze poplatek za povolený výsev ve smyslu článku 14 nařízení č. 2100/94 vzít za základ výpočtu „přiměřené náhrady“ stanovené v čl. 94 odst. 1 tohoto nařízení.
- 33 Jakožto alternativní základ zmíněné náhrady uvádí předkládající soud poplatek za licenční výrobu, tj. licenci C.
- 34 Jak bylo připomenuto v bodě 23 tohoto rozsudku, zemědělec, který nesplní povinnosti, jež jsou mu uloženy – zejména podle čl. 14 odst. 3 nařízení č. 2100/94 ve spojení s článkem 8 nařízení č. 1768/95 – nemůže uplatňovat výsadu, jež by vyvozoval z tohoto ustanovení.
- 35 Musí na něj být tudíž nahlíženo jako na třetí osobu, která provedla některý z úkonů uvedených v čl. 13 odst. 2 nařízení č. 2100/94, aniž k tomu byla oprávněna.
- 36 Vzhledem k tomu, že článek 94 nařízení č. 2100/94 má za cíl napravit škodu vzniklou držiteli odrůdových práv, proti němuž směřovalo protiprávní jednání, je třeba mít za to, že jelikož se J. Geistbeck a T. Geistbeck ve věci v původním řízení nemohou dovolávat „výsady zemědělců“, tzn. odchylky od odrůdového práva Společenství stanovené v čl. 14 odst. 1 tohoto nařízení, jak vyplývá z odstavce 3 tohoto článku, dosahuje tato škoda přinejmenším výše rovnající se licenci C, již byla třetí osoba povinna uhradit.
- 37 Proto je za účelem určení „přiměřené náhrady“ stanovené v čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94 za okolností věci v původním řízení třeba vzít za základ výpočtu částku rovnající se poplatku za licenční výrobu.
- 38 Předně J. Geistbeck a T. Geistbeck s úmyslem takovýto výklad vyvrátit tvrdí, že rozmnožovací materiál pocházející z první sklizně je nižší jakosti než rozmnožovací materiál podle čl. 13 odst. 2 nařízení č. 2100/94. Takovýto argument však není relevantní, jelikož rozmnožování chráněného materiálu nemůže mít vliv na existenci práva duševního vlastnictví spojeného s tímto materiálem.
- 39 Dále J. Geistbeck a T. Geistbeck nemohou ani tvrdit, že kdyby se částka rovnající se poplatku za výrobu na základě licence C považovala za základ výpočtu „přiměřené náhrady“, již je třeba zaplatit podle čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94 zemědělcem, který nesplnil podmínky stanovené v čl. 14 odst. 3 zmíněného nařízení ve spojení s článkem 8 nařízení č. 1768/95, znamenalo by to, že se ustanovením tohoto článku 94 přiznává povaha trestní sankce, což neodpovídá vlastním cílům tohoto článku.

- 40 Jak totiž bylo uvedeno v bodě 35 tohoto rozsudku, zemědělec, který se nedovolával ustanovení čl. 14 odst. 3 nařízení č. 2100/94, musí být považován za třetí osobu, která bez souhlasu provedla některý z úkonů uvedených v čl. 13 odst. 2 tohoto nařízení. Proto výhoda, již získá porušitel, kterou má kompenzovat čl. 94 odst. 1 zmíněného nařízení, odpovídá částce rovnající se poplatku za výrobu na základě licence C, jež neuhradil.
- 41 Pokud bychom za základ výpočtu přiměřené náhrady, kterou je třeba poskytnout v případě protiprávního jednání, nevzali částku rovnající se poplatku za výrobu na základě licence C, ale částku nižší, odpovídající poplatku za povolený výsev, mohlo by to vést ke zvýhodnění zemědělců, kteří neplní informační povinnosti, jež mají vůči držiteli podle čl. 14 odst. 3 šesté odrážky nařízení č. 2100/94 a článku 8 nařízení č. 1768/95, oproti zemědělcům, kteří řádně oznamují výsev.
- 42 Podněcující charakter spojený s pojmem „přiměřená náhrada“ vyplývající z ustanovení článku 94 nařízení č. 2100/94 je však tím potřebnější, že podle čl. 14 odst. 3 páté odrážky zmíněného nařízení jsou za dohled nad dodržováním používání chráněných rostlinných odrůd v rámci oprávněného výsevu výlučně odpovědní držitelé odrůdových práv, kteří jsou tudíž odkázáni na dobrou víru a spolupráci dotčených zemědělců.
- 43 Ze všech těchto důvodů vyplývá, že na první položenou otázku je třeba odpovědět tak, že ke stanovení „přiměřené náhrady“, již musí podle čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94 zaplatit zemědělec, který použil rozmnožovací materiál chráněné odrůdy získaný výsevem, aniž splnil povinnosti, které mu ukládá čl. 14 odst. 3 tohoto nařízení ve spojení s článkem 8 nařízení č. 1768/95, je třeba vzít za základ výpočtu částku rovnající se poplatku za výrobu na základě licence C.
- 44 Vzhledem k odpovědi podané na první otázku není namístě odpovídat na druhou otázku.

K třetí otázce

- 45 Podle znění třetí otázky si předkládající soud přeje zjistit, zda musí být článek 94 nařízení č. 2100/94 vykládán v tom smyslu, že je platba náhrady nákladů na dohled nad dodržováním práv držitele odrůdových práv zahrnuta do výpočtu přiměřené náhrady podle prvního odstavce článku 94 nařízení č. 2100/94, nebo zda je takováto platba zahrnuta do výpočtu částky náhrady škody stanovené v odstavci 2 tohoto článku. Ohledně případu, kdy držitel takovouto škodu uplatní, se předkládající soud dotazuje, zda může být tato náhrada vypočtena paušálně a odpovídat dvojnásobku obvykle sjednané úhrady nebo přiměřené úhrady stanovené v čl. 14 odst. 3 čtvrté odrážce zmíněného nařízení.
- 46 Komise ve svém vyjádření uvedla, že tato otázka je čistě hypotetická, jelikož společnost STV zaplacení takovýchto nákladů nepožadovala.
- 47 V tomto ohledu z ustálené judikatury vyplývá, že je postup zavedený článkem 267 SFEU nástrojem spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy, díky němuž Soudní dvůr poskytuje vnitrostátním soudům výklad unijního práva, jenž je pro ně nezbytný k vyřešení sporu, který mají rozhodnout (viz zejména rozsudky ze dne 24. března 2009, *Danske Slagterier*, C-445/06, Sb. rozh. s. I-2119, bod 65, jakož i ze dne 15. září 2011, *Unió de Pagesos de Catalunya*, C-197/10, Sb. rozh. s. I-8495, bod 16 a citovaná judikatura).
- 48 V rámci této spolupráce se na otázky týkající se unijního práva vztahuje domněnka relevance. Odmítnutí žádosti podané vnitrostátním soudem je ze strany Soudního dvora možné pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (viz zejména rozsudek ze dne 5. prosince 2006, *Cipolla a další*, C-94/04 a C-202/04, Sb. rozh. s. I-11421, bod 25, jakož i výše uvedený rozsudek *Unió de Pagesos de Catalunya*, bod 17).

- 49 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že společnost STV svou žalobou v původním řízení skutečně požadovala zaplacení „přiměřené náhrady“ ve smyslu čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94, je třeba třetí otázku předkládacího soudu zodpovědět, pokud jde o zmíněný pojem „přiměřená náhrada“.
- 50 V tomto ohledu postačí uvést, že se první odstavec článku 94 nařízení č. 2100/94 omezuje na stanovení přiměřené náhrady v případě protiprávního užívání odrůdových práv, aniž zamýšlí náhradu jiných škod, než těch, jež souvisí s nezaplacením zmíněné úhrady.
- 51 Za těchto podmínek je na třetí položenou otázku třeba odpovědět tak, že platbu náhrady za náklady dohledu nad dodržováním práv držitele odrůdových práv nelze zahrnout do výpočtu „přiměřené náhrady“ stanovené v čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94.

K nákladům řízení

- 52 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládacím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) **Ke stanovení „přiměřené náhrady“, již musí podle čl. 94 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství zaplatit zemědělec, který použil rozmnožovací materiál chráněné odrůdy získaný výsevem, aniž splnil povinnosti, které mu ukládá čl. 14 odst. 3 tohoto nařízení ve spojení s článkem 8 nařízení Komise (ES) č. 1768/95 ze dne 24. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro odchylku podle čl. 14 odst. 3 nařízení (ES) č. 2100/94, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2605/98 ze dne 3. prosince 1998, je třeba vzít za základ výpočtu částku poplatku za licenční výrobu rozmnožovacího materiálu chráněné rostlinné odrůdy dotyčných rostlinných druhů v této oblasti.**
- 2) **Platbu náhrady za náklady dohledu nad dodržováním práv držitele odrůdových práv nelze zahrnout do výpočtu „přiměřené náhrady“ stanovené v čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94.**

Podpisy.